

تأثیر مصرف مکمل جدوار بر برخی عوامل التهابی متعاقب یک جلسه فعالیت فزاینده درمانده‌ساز در بازیکنان مرد هندبال

غلامعلی اکبرآبادی^۱ - بهرام عابدی^{۲*}

۱. دانش آموخته کارشناسی ارشد، گروه تربیت بدنی، واحد محلات، دانشگاه آزاد اسلامی، محلات، ایران

۲. دانشیار، گروه تربیت بدنی، واحد محلات، دانشگاه آزاد اسلامی، محلات، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۲/۲۹، تاریخ تصویب: ۱۷/۰۵/۱۳۹۷)

چکیده

هدف از این مطالعه بررسی اثر حاد مصرف مکمل جدوار و یک وهله فعالیت وامانده‌ساز بر برخی عوامل التهابی بازیکنان مرد هندبال بود. این مطالعه در قالب یک طرح نیمه تجربی و دوسوکور به طور تصادفی انجام گرفت. تعداد ۱۴ هندبالیست (میانگین سن، قد، وزن و نمایه توده بدنی به ترتیب $۲۱/۴۲\pm ۱/۵۶$ سال، $۸/۸۵\pm ۰/۵$ سانتی متر، $۱۸/۶\pm ۱/۵$ کیلوگرم و $۲۴/۰/۹\pm ۲/۹۳$ کیلوگرم بر متر مربع) در دو گروه مکمل (جدوار) و دارونما (مالتوکسترین) قرار داده شدند. نمونه‌های خونی از آزمودنی‌ها قبل (صبح ناشتنا) و بلاfacسله بعد از انجام پروتکل بیشینه بروس جمع آوری شد. در مرحله بعد گروه مکمل روزانه ۳ کپسول $۵/۰۰$ میلی‌گرمی جدوار و گروه کنترل روزانه ۳ کپسول $۵/۰۰$ میلی‌گرمی مالتودکسترین به مدت هفت روز مصرف کردند. ۲۴ ساعت پس از مصرف آخرین کپسول، آزمودنی‌ها پروتکل بیشینه بروس را تا حد واماندگی انجام دادند و همانند مرحله اول نمونه‌های خونی قبل و بلاfacسله بعد از انجام مرحله بیشینه بروس جمع آوری شد. نتایج نشان داد یک جلسه فعالیت وامانده‌ساز می‌تواند عوامل التهابی (IL-6, CRP, TNF- α) را افزایش دهد ($P<0/05$). درحالی‌که مصرف یک هفته‌ای مکمل جدوار موجب تعدیل افزایش عوامل التهابی شد ($P<0/05$). همچنین این مکمل مدت زمان واماندگی را در گروه مکمل افزایش داد ($P<0/05$). با توجه به نتایج تحقیق از آنجا که میزان عوامل التهابی بعد از فعالیت درمانده‌ساز در گروه مکمل با وجود افزایش به طور معناداری نسبت به گروه کنترل در بازیکنان مرد هندبال کمتر بود، مصرف مکمل جدوار به همراه فعالیت ورزشی توصیه می‌شود.

واژه‌های کلیدی

اینترلوکین ۶، پروتئین واکنش‌گر C، فاکتور نکروزدهنده آلفا، مکمل جدوار.

مقدمه

فعالیت ورزشی حاد بر پاسخ سایتوکاین‌ها و عوامل التهابی مؤثر است که به شدت، مدت و نوع فعالیت بستگی دارد. برخی فعالیت‌های ورزشی حاد می‌توانند موجب افزایش پاسخ التهابی شوند (۳، ۲)، در حالی که برخی فعالیت‌های ورزشی به کاهش پاسخ التهابی منجر می‌شوند (۴، ۵) و برخی عدم تغییر (۶، ۲) را نشان می‌دهند. با اینکه التهاب پدیدهای شناخته شده است و تحقیقات زیادی در مورد جنبه‌های مختلف آن انجام گرفته، هنوز علل بوجود آورنده آن به خوبی شناخته نشده‌اند (۷). بیشتر درمان‌های پیشنهادی برای التهاب در جهت محدود کردن یا کاستن درد و واکنش‌های التهابی بعد از تمرینات ورزشی است. از روش‌های درمانی متداول برای کاهش التهاب می‌توان به ماساژ درمانی، یخ درمانی، استفاده از مکمل‌های تغذیه‌ای مثل آنتی‌اکسیدان‌ها (ویتامین‌های C و E)، گیاهان دارویی و استفاده از داروهای مسكن ضدالالتهابی غیراستروئیدی اشاره کرد (۸).

درمان التهاب مسئله لایحل و پرتناقضی است، به طوری که به اندازه نظریه‌های مطرح شده در مورد سازوکار کوفتگی، درمان‌های مختلف برای آن ارائه شده است. یکی از شیوه‌های مقابله با تأثیرات نامطلوب خستگی و فشارهای ناشی از انجام فعالیت‌های ورزشی نسبتاً شدید، استفاده از مکمل‌های گیاهی با خواص ضد درد، ضدالالتهاب و تقویت‌کننده است (۹).

جدوار گیاهی است با نام علمی zedoary از تیره زنجبیل zingiberaceae، علفی چندساله دارای برگ‌های بلند شبیه برگ زردچوبه، گل‌های آن زردنگ، ساقه زیرزمینی آن ظاهری سیاهرنگ و دارای هسته‌ای بنفش‌رنگ که در مناطق گرم و خشک دیده می‌شود. سابرومانی و همکاران (۲۰۱۳) در تحقیقی ترکیبات فیتوشیمیایی حب جدوار را آنالیز کردند. نتایج نشان داد حب جدوار دارای ترکیبات ۸ نوع الکالوئید، فنول استرهای،

استرس، واکنش بدن به حرکه‌های زیانبار محیطی است که تعادل فیزیولوژیک طبیعی بدن را برهم می‌زند. به هنگام استرس تعداد زیادی هورمون رها می‌شود که بر برخی از دستگاه‌های فیزیولوژیک بدن همچون دستگاه ایمنی و عملکردهای آن اثرگذار است. پیدایش یک پاسخ ایمنی کارامد به برهم‌کنش سلول‌های لنفوئیدی التهابی و خون‌ساز نیازمند است و واکنش‌های پیچیده بین این سلول‌ها با گروهی از پروتئین‌ها با نام سایتوکاین میانجی‌گری می‌شود. سایتوکین‌ها التهابی (TNF- α و IL-6)^۱ موجب تولید پروتئین واکنش‌پذیر CRP (C)^۲، یک پروتئین فاز حاد می‌شوند که همراه با TNF- α و IL-6، به عنوان یک بیومارکر قابل اعتماد در سیستم ایمنی و عامل مهم در پاتوژن بیماری است (۱).

پروتئین واکنشی فاز حاد (CRP) حساس‌ترین شاخص التهابی و پیشگویی‌کننده مستقل قوی خطر قلبی-عروقی معرفی شده است که با استفاده از آن می‌توان افراد مستعد به آتروواسکلروز زودرس را شناسایی کرد. اینترلوکین 6 (IL-6) و فاکتور نکروز تومور آلفا (TNF- α) از جمله سایتوکاین‌های مترشحه از بافت چربی هستند که آثار بیولوژیکی متعددی دارند. IL-6 بیشتر از هر سایتوکاینی در اثر TNF- α میزان بالایی از CRP و IL-6 و TNF- α دارند، احتمال مرگ و میر ناشی از بیماری‌های قلبی-عروقی در آنان مستقل از سن، جنس، شاخص توده بدنی و سابقه بیماری، بیشتر است (۲).

1 . Tumor necrosis factor- α (TNF α), Interleukin 6 (IL-6)

2 . C-reactive protein (CRP)

و هله فعالیت واماندهساز در بازیکنان مرد هنبدبال را بررسی کرده است.

روش پژوهش آزمودنی‌ها

در یک کارآزمایی نیمه‌تجربی به صورت تصادفی، ۱۴ مرد هنبدالیست جوان داوطلب واجد شرایط در ۲ گروه ۷ نفری مکمل (مصرف مکمل جدوار) و کنترل (دارونما) انتخاب شدند.

شرایط ورود به مطالعه دامنه سنی بین ۱۹ تا ۲۵ سال، شاخص توده بدنی ۱۸/۵ تا ۲۴/۹ کیلوگرم بر متر مربع، حداقل ۲ سال سابقه بازی در لیگ هنبدال کشور، عدم تغییر وزن بدن بیشتر از ۲ کیلوگرم و نداشتن بیماری خاص و مصرف سیگار به مدت حداقل شش ماه گذشته بود. معیارهای عدم پذیرش در مطالعه داشتن BMI بیشتر از ۲۵ کیلوگرم بر متر مربع و بیماری‌های حاد که با ورزش کردن منافات داشته باشد و مصرف هر گونه دارو در شش ماه اخیر و از بین رفتن هر یک از شرایط ورود به مداخله در حین انجام پژوهش بود. آزمودنی‌ها از هدف، فواید و خطرهای احتمالی طرح آزمایش (نحوه انجام پروتکل بروس) مطلع شدند و فرم رضایت‌نامه را قبل از شروع کار تکمیل کردند.

طراحی آزمایش

آزمودنی‌ها صبح روز آزمایش از ساعت ۸ تا ۱۰ صبح ناشتا برای اندازه‌گیری ترکیب بدنی و عوامل خونی به آزمایشگاه مراجعه کردند. وزن بدن با ترازوی دیجیتالی ±۰/۱ Persian QF-2003B (مدل ۴۴۴۴۰ ساخت ایران با دقت ۰/۱ کیلوگرم) بدون کفش با حداقل لباس، قد با استفاده از قدسنج دیواری (مدل ±۰/۱ سانتی‌متر) در وضعیت ایستاده کنار دیوار با دقت ۰/۱ بدون کفش و درحالی‌که کتف‌ها در شرایط عادی بودند،

پروتئین، فلاؤنوبید، مواد معدنی آهن، روی، کلسیم و منیزیم است. جدوار ضددرد قوی است و تأثیرات تسکینی فوق‌العاده‌ای در دردهای استخوانی، مفصلی و عضلانی دارد و می‌تواند به کنترل دردها و علائم ناشی از ترک اعتیاد به مواد مخدوش نیز کمک کند و بدليل ترکیب شیمیایی زینجی برن و بورنیول به عنوان پادزه ر و دفع سوم از بدن است؛ نیز برای تسکین علائم آرتربیت (التهاب مفصل)، حملات نقرس، افزایش انرژی، رفع خستگی، سهم‌زدایی، دفع مواد زائد از بدن، تقویت عمومی، ضعف قوای جنسی و آسیب‌های حین ورزش و بهویژه در دردهای ناشی از التهاب استفاده می‌شود (۱۰).

مطالعات کارآزمایی بالینی با بررسی اثر زنجبیل روی بیمار دیابتی نشان داد که زنجبیل سبب کاهش CRP، IL-6, TNF α می‌شود و از این طریق می‌تواند در تقلیل خطرهای عوارض مزمن ناشی از دیابت مؤثر باشد (۱۱). تحقیقات نشان داده است که زنجبیل به مقدار ۴۰۰-۲۰۰ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن، بهتر از ایندومتانسین در کاهش درد ناشی از التهاب و استرس اکسیداتیو مؤثر است (۱۲). همچنین زنجبیل می‌تواند در کاهش التهاب و درد ناشی از ورزش‌های سنگین مؤثر باشد (۱۳). علاوه‌بر این وین هو و همکاران (۲۰۱۵) در تحقیقی نشان دادند که مصرف ۵ میلی‌گرم جینسینگ یک شب و یک ساعت قبل از فعالیت (۶۰ دقیقه فعالیت دوچرخه کارسنج با درصد حداقل اکسیژن مصرفی) سبب کاهش پاسخ التهابی در گروه مکمل می‌شود (۱۴). با توجه به یافتن خواص ضددردی و ضدالالتهابی جدوار این سؤال مطرح است که آیا این گیاه می‌تواند از التهاب بیش از حد عضلانی ناشی از فعالیت بدنی پیشگیری کند؟ به همین سبب تحقیق حاضر به علت نبود پژوهش کافی، در مورد تأثیر جدوار و آثار ضدالالتهابی آن بر فعالیت‌های بدنی، تأثیر مصرف مکمل جدوار بر برخی عوامل التهابی پس از یک

مايل در ساعت (۲/۷۴ کيلومتر در ساعت) و شيب ۱۰ درصد آغاز شده و سپس سرعت و شيب با يك نسبت ثابت (شيب ۲ درصد و سرعت تقربياً ۰/۸ مايل در ساعت) در هر مرحله اضافه مي‌شود (۱۸). از آزمودنی‌ها خواسته شد تا حد واماندگی به فعالیت ادامه دهند.

جمع‌آوری و آزمایش خون

صبح پیش از انجام پروتکل بيшиينه بروس مقدار ۵ سی‌سی خون وريدي از وريد ساعد ميانی (باسليک) آزمودنی‌ها به صورت ناشتا و در حالت نشسته به منظور اندازه‌گيري آنزيم‌ها در آزمایشگاه به وسیله سرنگ (ساخت کارخانه تجهيزات پزشکی هلال ايران مدل ۵ML-22G) از وريد ساعد ميانی (باسليک) جمع‌آوری شد. عصر همان روز پروتکل بيшиينه بروس تا حالت واماندگی اجرا شد. از تمام آزمودنی‌ها خواسته شده بود که ۴ ساعت قبل از اجرای پروتکل به جز آب چيزی مصرف نکنند؛ و نمونه‌های خونی ۶ دقيقه پس از انجام پروتکل بروس گرفته شد. نمونه‌های خونی جمع‌آوری شده داخل لوله‌های استريل ریخته شد و برای آنالیز به آزمایشگاه انتقال داده شد. پس از جمع‌آوری نمونه‌های خونی، آزمودنی‌ها به مدت ۱۰ دقيقه سرد کردند. سپس آزمودنی‌ها به مدت يك هفته مکمل (گروه مکمل: کپسول جدوار و گروه دارونما: مالتودکسترین) روزانه ۳ کپسول ۵۰۰ ميلي‌گرمی مصرف کردند. ۲۴ ساعت پس از مصرف آخرین کپسول مکمل نمونه‌های خونی قبل و پس از پروتکل بيшиينه بروس همانند مرحله اول از آزمودنی‌ها جمع‌آوری شد.

نمونه‌های خونی جمع‌آوری شده داخل لوله‌های استريل ریخته شد و توسط سانتريفييوژ با ۳۵۰۰ دور در دقيقه به مدت ۱۰ دقيقه سرم از پلاسمما جدا شد. سپس شاخص‌های IL-6 (کيت diaclone)، شماره کاتولوگ: CRP (کيت diaclone)، شماره کاتولوگ: bionic، شماره TNF- α (کيت diaclone)، شماره IL-6 (کيت diaclone)، شماره ۹۵۰۰۳۰۰۰۴۸، شماره ۹۵۰۰۹۰۰۴۸ (کيت CRP) نخستین مرحله با سرعت ۱/۷

اندازه‌گيري شد. سپس درصد چربی بدن به وسیله کالیپر (مدل PHYSICAL BEST) از ۷ نقطه سمت راست بدن، در سه نوبت و در فاصله ۲۰ ثانие بين هر نوبت برای برگشت به حالت اوليه انجام گرفت و ميانگين سه نوبت ثبت شد و از فرمول جکسون و پولاک (۱۵) و معادله سيرى (۱۶) برای محاسبه درصد چربی استفاده شد. به منظور حذف خطاي فردي همه اندازه‌گيري‌ها توسط يك فرد صورت گرفت.

رژيم غذائي

اطلاعات مربوط به رژيم غذائي آزمودنی‌ها توسط پرسشنامه يادآمد خوراک ۲۴ ساعته در سه روز (دو روز ابتداي هفته و يك روز انتهای هفته) توسط آزمودنی در برگه مخصوص رژيم غذائي ثبت شد. به منظور تجزيه و تحليل داده‌ها ابتدا مواد غذائي مصرف شده به گرم (NIII، FP2) تبديل شد و سپس با استفاده از نرمافزار Dorosty Food Processor اطلاعات مربوط به رژيم غذائي تجزيه و تحليل شده و ميزان درشت‌مغذي‌ها تعين شد. در روز فعالیت، آزمودنی‌ها از رژيم غذائي استاندارد (Dietary Reference Intakes-DRI) استفاده کردند (۱۷).

برنامه تمرينی

برنامه تمرينی شامل گرم کردن عمومي ۱۰ دقيقه (شامل حرکات کششی و جنبشی نرم بود)، پروتکل بيшиينه بروس و سرد کردن ۵ دقيقه (شامل ۲ دقيقه راه رفتن آرام با سرعت ۳ کيلومتر در ساعت بر روی نوار گردان جهت کاهش ضربان قلب و سپس حرکات کششی نرم) بود. پروتکل بيшиينه بروس روی تردميل اين‌گونه اجرا شد که اين آزمون، حداکثر در هفت مرحله قابل اجراست. مدت هر مرحله سه دقيقه است. افزایش شدت فعالیت از يك مرحله به مرحله بعد، با افزایش شيب و سرعت همراه است. نخستین مرحله با سرعت ۱/۷

شد. به منظور تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها از نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۸ استفاده شد. سطح ۰/۰۵ به عنوان سطح معنادار آماری در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

در جدول ۱ میانگین و انحراف استاندارد ویژگی‌های فردی سن، قد، وزن، شاخص توده بدن و درصد چربی) ارائه شده است. هر دو گروه در تمام شاخص‌ها همگن بوده که آنها را به دو گروه مکمل و کنترل تقسیم می‌کند.

کاتولوگ: ۲۵۱۱۶) در آزمایشگاه به روش الایزا اندازه‌گیری شد.

روش تجزیه و تحلیل آماری

ابتدا وضعیت طبیعی داده‌ها (میانگین و انحراف استاندارد) با استفاده از آزمون کولموگروف - اسمیرنوف و شاپیرو- ولک بررسی شد. سپس تغییرات شاخص موردنظر طی مراحل مختلف اندازه‌گیری با استفاده از آزمون تحلیل واریانس مکرر (Repeated Measures) و آزمون تعقیبی بونفرونی بررسی شد. اختلاف‌های بین‌گروهی نیز با استفاده از آزمون تی مستقل تعیین

جدول ۱. میانگین و انحراف استاندارد ویژگی‌های فردی آزمودنی‌ها

P	کنترل	مکمل	گروه
۰/۷۴	۲۲ (۱/۸)	۲۰/۸ (۱/۲)	(سال) سن
۰/۳۹	۱۸۶/۲ (۳/۶)	۱۸۵/۵ (۷/۵)	قد (سانتی‌متر)
۰/۷۸	۸۶/۸ (۱۱/۵)	۸۰ (۹/۰۵)	وزن (کیلوگرم)
۰/۶۸	۱۱/۷ (۲/۳)	۱۱/۶ (۲/۵)	درصد چربی
۰/۴۸	۲۵/۱ (۲/۸)	۲۳/۳ (۲/۹)	BMI($\text{kg} \cdot \text{m}^{-2}$)

مقادیر به صورت میانگین \pm انحراف معیار بیان شده‌اند.

آزمون t مستقل

مشاهده می‌شود، میزان زمان واماندگی در هر دو گروه در هر مرحله از آزمون پروتکل بیشینه بروز افزایش پیدا کرده است. نتایج حاصل از آزمون t مستقل نشان داد که مصرف ۷ روز مکمل جدوار می‌تواند میزان زمان واماندگی در گروه مکمل را افزایش دهد ($P < 0/05$).

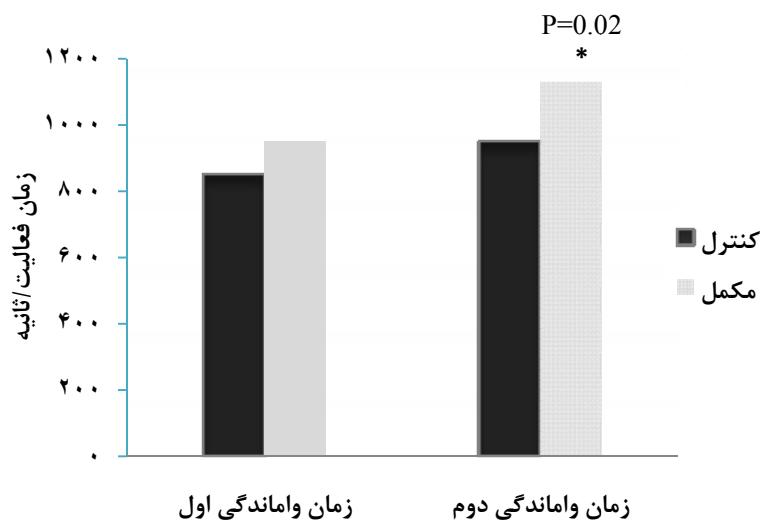
جدول ۲ نتایج نشان می‌دهد که یک جلسه فعالیت واماندگی می‌تواند عوامل التهابی (IL-6, CRP, TNF- α) را افزایش دهد ($P < 0/05$). در حالی که مصرف یک‌هفته‌ای مکمل جدوار سبب تعدیل افزایش عوامل التهابی می‌شود ($P < 0/05$).

در نمودار ۱ نیز تغییرات زمان واماندگی بر حسب گروه مکمل و کنترل نشان داده شده است. همان‌طور که

جدول ۲. میانگین و انحراف معیار شاخص مورد مطالعه در دو گروه مکمل و کنترل در هر مرحله اندازه‌گیری

مرحله اول خون‌گیری قبل و بعد از پروتکل بیشینه بروس قبل از مکمل دهی				گروه
گروه کنترل	گروه مکمل	شاخص		
پس‌آزمون	پیش‌آزمون	پس‌آزمون	پیش‌آزمون	
۵/۰ ۱±۲/۴۱*	۲/۶۳±۱/۳۱	۴/۹۱±۲/۹۳*	۲/۵۳±۱/۴۴	IL-6 (pg.ml^{-1})
۱۶/۰ ۲±۵/۴۰*	۱۰/۱۵±۳/۹۵	۱۵/۸۶±۶/۴۰*	۱۰/۹۵±۴/۲۷	TNF α (pg.ml^{-1})
۱۱/۰ ۲±۴/۴۰*	۱۰/۸۵±۵/۱۵	۱۲/۲۶±۳/۴۰*	۱۱/۲۵±۵/۳۷	CRP (pg.dl^{-1})

مرحله دوم خون‌گیری قبل و بعد از پروتکل بیشینه بروس بعد از یک هفته مکمل دهی				گروه
گروه کنترل	گروه مکمل	شاخص		
پس‌آزمون	پیش‌آزمون	پس‌آزمون	پیش‌آزمون	
۴/۳۲±۲/۰۷*	۲/۵۱±۱/۳۷	۷/۲/۶۹±۱/۴۳*	۲/۳۴±۱/۰۱	IL-6 (pg.ml^{-1})
۱۵/۶۶±۵/۱۵*	۹/۹۰±۵/۳۷	۷/۱۲/۰۳±۴/۹۵*	۱۰/۵۵±۴/۰۳	TNF α (pg.ml^{-1})
۱۳/۰ ۶±۵۴/۴۲*	۱۰/۳۷±۴/۲۸	۷/۱۲/۸۶±۴/۴۰*	۱۱/۰ ۵±۴/۸۷	CRP (pg.dl^{-1})

* معناداری شاخص مورد مطالعه در دو مرحله قبل و بعد از فعالیت درمانده‌ساز ($P<0.05$).† معنای داری شاخص مورد مطالعه در دو گروه مکمل و کنترل ($P<0.05$).

نمودار ۱. تغییرات زمان واماندگی بر حسب گروه مکمل و کنترل

*تفاوت معنادار در زمان واماندگی قبل و بعد از مصرف مکمل در سطح $P<0.05$

مکمل حب جدوار به مدت یک هفته) بر شاخص‌های

التهابی سرمی قبل و بعد از فعالیت درمانده‌ساز در بازیکنان هندبالیست بود. نتایج به دست آمده حاکی از این

بحث

هدف از تحقیق حاضر تعیین تأثیر مکمل‌سازی کوتاه‌مدت عصاره جدوار (مصرف ۱۵۰۰ میلی‌گرم در روز

CRP را تغییر می‌دهند (۲۱) به احتمال زیاد تأثیر آنتی‌اکسیدان‌ها بر CRP پلاسما ممکن است با تأثیر بر سایتوکین‌های بالادست به خصوص IL-1 β , TNF- α , IL-6 انجام گیرد که تولید کننده‌های اصلی پاسخ فاز حاد هستند (۲۲) بر این اساس آسیب اکسیداتیو به فعال‌سازی نامناسب فاکتور رونویسی هسته و افزایش بیان پروتئین‌های التهابی می‌انجامد. مطالعات نشان می‌دهد انجام ورزش با شدت متوسط و کوتاه‌مدت هوایی به همراه مصرف مکمل ویتامین C و E به عنوان ویتامین‌هایی که تأثیرات آنتی‌اکسیدانی دارند و به عنوان یک آنتی‌اکسیدان شناخته شده‌اند، با مهار روندهای بالادست تولید شاخص‌های التهابی، توزیع سرمی این عوامل را کاهش می‌دهد (۲۳). این سازوکارهای بالقوه اکسیداتیو با مشاهدات ما در این پژوهش همخوانی دارد، اما با نتایج تحقیقات لی باردی و همکاران (۲۰۱۲)، محمدی (۱۳۹۲) و شیروانی (۱۳۹۳) همسو نیست (۲۴-۲۵). لی باردی و همکاران (۲۰۱۲) اثر همزمان تمرینات استقامتی و مقاومتی را بر TNF- α , IL-6 و CRP بررسی و عدم تفاوت معناداری را مشاهده کردند (۲۳). محمدی و همکاران (۱۳۹۲) تأثیر فعالیت ورزشی حاد بر مقادیر سرمی IL-6 و CRP در نوجوانان سالم غیرورزشکار را بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که فعالیت ورزشی حاد در نوجوانان سالم موجب افزایش مقادیر سرمی IL-6 و CRP می‌شود در این تحقیق آزمودنی‌ها نوجوان غیرورزشکار بودند تمرین فزاینده و اماندهساز تأثیرات گسترده‌ی بر دستگاه‌های مختلف از جمله سیستم ایمنی دارد، در حالی که سازگاری با تمرینات مختلف به زمان نیاز دارد و احتمالاً تجمع کلسيم درون‌سلولی با تخربی بافتی ناشی از انجام فعالیت‌های بدنی مقاومتی ممکن است با فعال‌سازی عامل نسخه‌برداری کاپابی (NF-kB) سبب آغاز آبشار التهابی و افزایش اینترلوکین ۶- عضلانی شود.

بود که شاخص‌های التهابی در بین مراحل مختلف اندازه‌گیری به صورت معناداری افزایش پیدا کرد. به عبارتی مکمل جدوار نتوانست از افزایش میزان این شاخص جلوگیری کند. از طرفی بین افزایش شاخص‌های التهابی بعد از فعالیت درماندهساز بین گروه مکمل و کنترل تفاوت معناداری وجود داشت، به طوری که میزان شاخص‌های التهابی گروه مکمل به طور معناداری نسبت به گروه کنترل پایین‌تر بود که در این مورد می‌توان به نقش مکمل و سازگاری ایجاد شده بر اثر فعالیت ورزشی اشاره کرد. همچنین این مکمل میزان زمان رسیدن به درمانده‌گیری را در گروه مکمل افزایش داد.

سایتوکاین‌ها پلی‌پپتیدهای هستند که اولین آثار آنها در سیستم ایمنی پیدا شد، هرچند اکنون مشخص شده که بسیاری از سلول‌ها قادر به تولید سایتوکاین هستند. سایتوکاین‌ها غیر از تنظیم ایمنی نقش‌های بیولوژیکی دیگری نیز دارند.

در مطالعات ورزشی یافته‌ها نشان می‌دهد که در هر دو نوع ورزش‌های هوایی و بی‌هوایی تولید رادیکال‌های آزاد-که به استرس اکسیداتیو منجر می‌شوند- افزایش می‌یابد که می‌تواند در آسیب اکسیداتیو و در نتیجه تولید عوامل التهابی نقش بسزایی داشته باشد (۱۹). تعادل اکسیدان و آنتی‌اکسیدان شاخص مهمی از عملکرد سیستم ایمنی است و هر گونه اختلال در این تعادل موجب استرس اکسیداتیو می‌شود. بنابراین غلظت آنتی‌اکسیدان‌های غذایی در سلول‌های ایمنی در مقایسه با سایر سلول‌ها بیشتر است و کمبود این آنتی‌اکسیدان‌ها مانند ویتامین C, E, کالکالویید، فنول استرهای، پروتئین، فلاونویید (ترکیبات جدوار) موجب اختلال در پاسخ ایمنی می‌شود (۲۰).

نتایج مطالعات حاکی از آن است که آنتی‌اکسیدان‌ها، سطوح سرمی سایتوکین‌های التهابی نظری IL-6, TNF- α ,

اسید آراشیدونیک جلوگیری می‌کند (۲۸). بنابراین ممکن است اثرات ضدالتهابی زنجبیل از طریق مهار تولید پروستاگلاندین‌ها و لکوتین‌ها صورت گیرد. همچنین نشان داده شده است 2-Shogaol و 3-gingerol موجود در زنجبیل می‌توانند به عنوان بلوکرهای کننده‌های رسپتورهای سروتونینی عمل کنند و از این طریق آزاد شدن ماده P (واسطه التهابی و درد) را محدود کنند.

مطالعات آزمایشگاهی همچنین نشان داده‌اند که مهار گیرنده‌های سروتونینی با کاهش TNF α , IL1, IL6, IL2 و پروستاگلاندین‌ها همراه است (۲۸). بنابراین جدوار به علت داشتن مواد مؤثره مانند الکالوئید، فنول استرها، پروتئین، فلاونوئید، مواد معدنی، آهن، روی، کلسیم و منیزیم می‌تواند از طریق مکانیزم‌های مختلف ضدالتهابی خود در کاهش التهاب به واسطهٔ ورزش مؤثر باشد.

نتیجه‌گیری

به طور کلی با توجه به نتیجهٔ این تحقیق از آنجا که مصرف مکمل حب جدوار ۱۵۰۰ میلی‌گرم به مدت یک هفته در گروه مکمل بعد از فعالیت درمانده‌ساز در کاهش میزان التهاب تأثیرگذار بود، مصرف مکمل حب جدوار به همراه فعالیت ورزشی توصیه می‌شود. البته نباید عوارض منفی افراط در مصرف جدوار به اشکال مختلف برای مثال بروز مشکلات گوارشی (بر اثر مصرف بی‌رویه و قبل از خوردن وعدهٔ غذایی) چشم‌پوشی کرد؛ بنابراین تا روشن شدن آثار مختلف این ماده و ترکیبات آن بر سلامت بدن انسان، باید جانب احتیاط را رعایت کرد.

تشکر و قدردانی

این مقاله حاصل بخشی از نتایج پایان‌نامهٔ مقطع کارشناسی ارشد با کد ۲۰۰۲۱۴۰۴۹۲۲۰۱۴ است که مراتب قدردانی خود را از همکاران محترم و آزمودنی‌های

همچنین غیرورزشکار بودن و نوجوان بودن آزمودنی‌ها در تحقیق محمدی از دلایل احتمالی مغایرت با نتایج تحقیق حاضر است (۲۴). افزایش IL-6 می‌تواند ریشه در آسیب‌های عضلانی پس از فعالیت ورزشی و ماکروفازها داشته باشد. همچنین می‌توان به تخلیه گلیکوزن کبدی اشاره کرد. افزایش میزان IL-6 بعد از فعالیت ورزشی شاید به سبب تغییر شمارش منوسیت‌ها (حذف سریع آنها از خون) باشد (۲۶).

در تحقیقی دیگر اسریواستاوا اثر تعاملی مکمل‌سازی تورین و پروتکل‌های تمرینی شدید بر پاسخ سایتوکاین‌های التهابی IL-6 و TNF- α در بازیکنان نخبهٔ فوتبال را بررسی کرد. مقادیر TNF- α افزایش معناداری را نشان داد. پروتکل ۹۰ دقیقه‌ای فوتبال که با ماهیت تناوبی، تغییرات سایتوکاین‌های TNF- α تحت الشعاع تولید IL-6 قرار می‌دهد. این احتمال نیز وجود دارد که پیدایش IL-6 در گردش خون به افزایش چشمگیر سطوح پلاسمایی TNF- α منجر می‌شود. این افزایش علاوه‌بر مدت به مدل فعالیت ورزشی بستگی دارد. بنابراین احتمال پاسخ سمپاتو-آدرنال نیز وجود دارد که این پروتکل تمرینی به دلیل نیمرخ حرکتی شبه‌فوتبالی خود سبب ایجاد انقباضات برون‌گرایی مکرر و در نتیجه آسیب‌های ریزبافتی در عضلات اسکلتی شده باشد یا اینکه مدت زمان این پروتکل به ایجاد پاسخ مذکور منجر شده است (۲۷). با توجه به اینکه در این مطالعه مکمل جدوار توانست از افزایش شاخص‌های التهابی در پاسخ به یک جلسه فعالیت درمانده‌ساز در برابر گروه کنترل بکاهد و از طرفی با توجه به خواص ضدالتهابی جدوار و ترکیبات مشابه آن با زنجبیل، نشان داده شده است که عصاره زنجبیل فعالیت TNF α invitro سیکلو اکسیژنаз ۲ و لیپو اکسیژناز را در مطالعات سینویال انسانی مهار می‌کند و از این طریق از متابولیسم

عارض منافع: هیچ‌گونه تعارض منافع توسط پژوهشگران، مشارکت‌کنندگان گزارش نشد.

مطالعه بهسبب همکاری صمیمانه در اجرای این طرح اعلام می‌داریم.

تأییدیه اخلاقی: مطالعه حاضر در کمیته اخلاق معاونت پژوهشی دانشگاه به تأیید رسید. به علاوه رضایت‌نامه کتبی از شرکت‌کنندگان دریافت شد.

منابع و مأخذ

1. Carrillo AE, Flynn MG, Pinkston C, Markofski MM, Jiang Y, Donkin SS, et al. Vitamin D supplementation during exercise training does not alter inflammatory biomarkers in overweight and obese subjects. European journal of applied physiology. 2012;112(8):3045-52.
2. Hoekstra SP, Bishop NC, Leicht CA. Can intervals enhance the inflammatory response and enjoyment in upper-body exercise? European journal of applied physiology. 2017;117(6):1155-63.
3. Bernecker C, Scherr J, Schinner S, Braun S, Scherbaum W, Halle M. Evidence for an exercise induced increase of TNF- α and IL-6 in marathon runners. Scandinavian journal of medicine & science in sports. 2013;23(2):207-14.
4. Kim KB. Effect of different training mode on Interleukin-6 (IL-6) and C-reactive protein (CRP) in type 2 diabetes mellitus (T2DM) patients. Journal of exercise nutrition & biochemistry. 2014;18(4):371.
5. Mavros Y, Kay S, Simpson KA, Baker MK, Wang Y, Zhao RR, et al. Reductions in C-reactive protein in older adults with type 2 diabetes are related to improvements in body composition following a randomized controlled trial of resistance training. Journal of cachexia, sarcopenia and muscle. 2014;5(2):111-20.
6. Rośc D, Adamczyk P, Boinska J, Szafkowski R, Ponikowska I, Stankowska K, et al. CRP, but not TNF- α or IL-6, decreases after weight loss in patients with morbid obesity exposed to intensive weight reduction and balneological treatment. Journal of Zhejiang University-SCIENCE B. 2015;16(5):404-11.
7. Tokmakidis SP, Kokkinidis EA, Smilios I, Douda H. The effects of ibuprofen on delayed muscle soreness and muscular performance after eccentric exercise. The Journal of Strength & Conditioning Research. 2003;17(1):53-9.
8. Khansooz M, Abedi B, Moradi M, Mehranpour A. Acute effects of on Javdar supplementation on asparate aminotransferase (AST) and alanine aminotransferase (ALT) after exhaustive incremental exercise in men's handball. Arak Medical University Journal. 2017;19(12):61-9.
9. Hilbert JE, Sforzo G, Swensen T. The effects of massage on delayed onset muscle soreness. British journal of sports medicine. 2003;37(1):72-5.

10. Mohanapriya S, Vijaiyansiva G. Phytochemical Analysis and Antioxidant Potential of *Delphinium denudatum* Wall. *Journal of Modern Biotechnology*. 2013;2(3):53-8.
11. Arablou T, Aryaeian N, Valizadeh M, Sharifi F, Hosseini A, Djalali M. The effect of ginger consumption on glycemic status, lipid profile and some inflammatory markers in patients with type 2 diabetes mellitus. *International journal of food sciences and nutrition*. 2014;65(4):515-20.
12. Black CD, O'connor PJ. Acute effects of dietary ginger on muscle pain induced by eccentric exercise. *Phytotherapy research*. 2010;24(11):1620-6.
13. Ramadan G, El-Menshawy O. Protective effects of ginger-turmeric rhizomes mixture on joint inflammation, atherogenesis, kidney dysfunction and other complications in a rat model of human rheumatoid arthritis. *International journal of rheumatic diseases*. 2013;16(2):219-29.
14. Hou C-W, Lee S-D, Kao C-L, Cheng I-S, Lin Y-N, Chuang S-J, et al. Improved inflammatory balance of human skeletal muscle during exercise after supplementations of the ginseng-based steroid Rg1. *PloS one*. 2015;10(1):e0116387.
15. Jackson AS, Pollock ML. Generalized equations for predicting body density of men. *British journal of nutrition*. 1978;40(3):497-504.
16. Siri W. Body composition from fluid spaces and density: analysis of methods. 1961. *Nutrition* (Burbank, Los Angeles County, Calif). 1993;9(5):480.
17. Mahan LK, Escott-Stump S. Krause's food, nutrition, & diet therapy: Saunders Philadelphia; 2004.
18. Medicine ACoS. ACSM's guidelines for exercise testing and prescription: Lippincott Williams & Wilkins; 2013.
19. Malekyan Fini E, Shavandi N, Saremi A. Effect of short-term Resvin supplementation on total antioxidant capacity ,super oxide dismutase, and creatine kinase in elite women volleyball players. *Iranian Journal of Nutrition Sciences & Food Technology*. 2013;8(3):79-86.
20. Mori TA, Dunstan DW, Burke V, Croft KD, Rivera JH, Beilin LJ, et al. Effect of dietary fish and exercise training on urinary F2-isoprostane excretion in non—insulin-dependent diabetic patients. *Metabolism-Clinical and Experimental*. 1999;48(11):1402-8.
21. Fischer CP, Hiscock NJ, Penkowa M, Basu S, Vessby B, Kallner A, et al. Supplementation with vitamins C and E inhibits the release of interleukin-6 from contracting human skeletal muscle. *The Journal of physiology*. 2004;558(2):633-45.
22. Okita K, Nishijima H, Murakami T, Nagai T, Morita N, Yonezawa K, et al. Can exercise training with weight loss lower serum C-reactive protein levels? *Arteriosclerosis, thrombosis, and vascular biology*. 2004;24(10):1868-73.
23. Libardi CA, De GS, Cavaglieri CR, Madruga VA, Chacon-Mikahil M. Effect of resistance, endurance, and concurrent training on TNF- α , IL-6, and CRP. *Medicine and science in sports and exercise*. 2012;44(1):50-6.

24. Mohammadi H, Taghian F, Khoshnam M, Rafatifar M, Sabagh M. The effect of acute physical exercise on serum IL6 and CRP levels in healthy non-athlete adolescents. Journal of jahrom university of medical sciences. 2011;9(2).
25. Shirvani H, Rostamkhani F, Sobhani V. The interactive effect of taurine supplementation and intensive training protocols on serum inflammatory cytokines (IL-6 and TNF- α) levels in elite soccer players. Iranian Journal of Nutrition Sciences & Food Technology. 2015;10(3):29-38.
26. Jürimäe J, Purge P, Jürimäe T. Adiponectin is altered after maximal exercise in highly trained male rowers. European journal of applied physiology. 2005;93(4):502-5.
27. Srivastava K, Mustafa T. Ginger (*Zingiber officinale*) in rheumatism and musculoskeletal disorders. Medical hypotheses. 1992;39(4):342-8.
28. Muller W, Fiebich BL, Stratz T. New treatment options using 5-HT3 receptor antagonists in rheumatic diseases. Current topics in medicinal chemistry. 2006;6(18):2035-42.